

ANHANG

Resümees der Beiträge

Englische Resümees

Stefan Kunze: Instrumental Style and Text Setting in the Music of Heinrich Schütz

The setting of texts received new, decisive impulse in the 16th century from a number of directions; at the same time, and seemingly unrelated, instrumental music achieved independence as a genre. Taking these facts as a point of departure, the author attempts in the first two sections of his article to point out the interrelationship between text setting and instrumental style. These reciprocal relations can be observed above all in Venetian music an even in monody: they mainly affect rhythmic relations and sonority. The music under consideration includes pieces by Monteverdi (*Lamento d'Arianna*), A. Gabrieli (*Penitential Psalms* and choruses from *Oedipus*) as well as O. di Lasso (*Penitential Psalms*). Moreover, the theories of the monodists are confronted with traditonal musical theory (Zarlino, Vicentino) as to their views on the relation of music and language.

Paolo Emilio Carapezza: Schütz' Italian Madrigals: The Choice of Text and Stylistic Relationships

The texts Schütz chose for his Italian Madrigals (1611) fall into two distinct groups, each homogeneous in itself: 6 texts are taken from 'Il pastor fido' by G. B. Guarini and 10 from the 'Rime' by G. B. Marino, with three more in the same style. Distinct musical styles correspond to this dichotomy Guarini/Marino. The basic models for Schütz were provided by L. Marenzio (for nos. 1-3 from 'Il pastor fido') and Monteverdi (for the remaining five-part madrigals, especially nos. 5, 11 and 15). With one exception, the madrigals on texts by Marino follow Neapolitan models that can be found in the collections published by P. Nenna, A. Mayone, G. D. Montella, G. De Puente, S. Dentice, D. Roccia and A. Scialla between 1603 and 1610. - In his opus 1, Schütz combines the lexical elements and rhetorical principles of the highly developed polyphonic madrigal with the large form of Giovanni Gabrieli, which at the time constituted one of the most progressive developments. The result of this fusion appears both unusual and revolutionary.

Werner Breig: Schütz Discoveries and Attributions since 1960: On the Way towards the Large Edition of the 'Schütz-Werke-Verzeichnis'

The main part of the article is a supplement to the Short Edition of the Schütz-Werke-Verzeichnis edited by Werner Bittinger (1960). This supplement includes 12 variants of known works, 4 independent authentic works and 10 doubtful or spurious works. - The article begins with a discussion of certain problems in the lay-out of the Large Edition of the 'Schütz-Werke-Verzeichnis' that arise from the discoveries made since 1960.

(Übersetzung: Traute Marshall)

Französische Resümees

Stefan Kunze: Instrumentalité et traduction figuraliste dans la musique de Heinrich Schütz (Première partie)

Partant du fait que la traduction musicale figuraliste du XVIe siècle a reçu, de diverses manières, une impulsion nouvelle et décisive, et qu'en outre - sans doute indépendamment - l'indépendance de la musique instrumentale s'est réalisée, dans la première des deux parties de son étude, l'auteur tente d'attirer l'attention sur l'influence réciproque de la mise en musique du texte et de l'instrumentalité. On peut vérifier ces corrélations avant tout dans la musique vénitienne et même dans la monodie, et elles concernent essentiellement les rapports rythmiques et sonores. La musique de Monteverdi ("Lamento d'Ariane"), de A. Gabrieli ("Psaumes de la Pénitence, chœur d'Oedipe") ainsi que de Roland de Lassus ("Psaumes de la Pénitence") y est traitée, et, en outre, en fonction des rapports du texte et de la musique, la théorie des monodistes est confrontée à la théorie musicale traditionnelle (Zarlino, Vicentino).

Paolo Emilio Carapezza: Madrigaux italiens de Schutz: choix des textes et rapports stylistiques

Les textes choisis par Schutz pour ses madrigaux italiens (1611) forment deux groupes nettement différenciés et, entre eux, homogènes: 6 textes proviennent du "Pastor Fido" de G. B. Guarini, 10 du recueil "Rime" de G. B. Marino, dont le style est associé à trois autres textes. A cette division en deux, Guarini/Marino, correspond celle du style musical. Les modèles fondamentaux ont été donnés par L. Marenzio (pour les numéros 1 à 3, textes du "Pastor Fido") et par Monteverdi (pour tous les autres madrigaux à 5 voix, mais en particulier

pour les numéros 5, 11, et 15). Les madrigaux sur des textes de Marino ont (à une exception près) les modèles napolitains que l'on trouve dans les collections, parues entre 1603 et 1610, de P. Nenna, A. Mayone, G. D. Montella, G. De Puente, S. Dentice, D. Roccia et A. Scialla. Dans son opus 1, Schutz associe les éléments lexicaux et les principes rhétoriques du madrigal symphonique très développé, à la grande forme de Giovanni Gabrieli, qui, à l'époque dans ce domaine, appartenait à la forme la plus évoluée; le résultat de cette fusion apparaît comme inhabituel et révolutionnaire.

Werner Breig: Découvertes et attributions d'oeuvres de Schütz depuis 1960. Vers la grande édition du catalogue des oeuvres de Schutz

Un supplément à la petite édition du catalogue Schutz élaboré par Werner Bittinger (1960) constitue la partie principale de cette contribution; il contient 12 variantes correspondant à des oeuvres déjà connues, 4 oeuvres indépendantes et authentiques et 10 oeuvres douteuses ou non authentiques. En guise d'introduction, sont discutées quelques questions relatives aux nouvelles découvertes depuis 1960, pour l'établissement de la grande édition du catalogue des oeuvres de Schutz.

(Übersetzung: Édith Weber)

Schwedische Resümees

Stefan Kunze: Instrumentalitet och språkets tonsättning i musiken av Heinrich Schütz (Första delen)

Språkets tonsättning får i musiken från 1500-talet på olika sätt betydande impulser och till synes oberoende av detta gör sig dessutom instrumentalmusiken självständig. Utgående därifrån försöker författaren i de båda första delarna av sin uppsats att fästa uppmärksamheten på växelverkan mellan språkets tonsättning och instrumentaliteten. Växelförhållandena kan framförallt påvisas i den venetianska musiken och t. o. m. i monodin och det gäller först och främst rytmiska och klangmässiga sammanhang. Det behandlas musik av Monteverdi (Lamento d'Arianna), A. Gabrieli (botpsalmer och Oedipuskörer) och O. di Lasso (botpsalmer). Dessutom konfronteras med hänsyn till förhållandet mellan musik och språk monodisternas teori med den traditionella musikteorin (Zarlino, Vicentino).

Paolo Emilio Carapezza: De italienska madrigalerna av Schütz - textval och stilistiska relationer

Texterna som Schütz valde för sina italienska madrigaler (1611) bildar två tydligt skilda och i sig homogena grupper: 6 texter härstammar från "Pastor fido" av G. B. Guarini, 10 från "Rime" av G. B. Marino, till vars stil tre ytterligare texter ansluter sig. Denna uppdelning mellan Guarino och Marino motsvarar ett liknande förhållande i den musikaliska stilen. Modellerna för Schütz gav L. Marenzio (för Nr. 1-3 ur "Pastor fido") och Monteverdi (för alla andra femstämmiga madrigaler, speciellt för Nr. 5, 11 och 15). Madrigalerna med texter av Marino har (med ett undantag) neapolitanska förebilder, som finns i de mellan 1603 och 1610 publicerade samlingarna av P. Nenna, A. Mayone, G. D. Montella, G. De Puente, S. Dentice, D. Roccia och A. Scialla. - Schütz förbinder i sitt Opus 1 de lexikaliska elementen och de retoriska principerna i den högt utvecklade polyfona madrigalen med Giovanni Gabrielis stora form, som tillhörde dätidens mest framskridna former. Resultatet av denna sammansmältning verkar lika ovanligt som revolutionärt.

Werner Breig: Schützfynd och - tillskrivningar sedan 1960 - På väg mot den stora utgåvan av Schütz-Werke-Verzeichnis

Huvuddelen av bidraget bildar ett supplement till den av Werner Bittinger bearbetade lilla utgåvan av Schütz-Werke-Verzeichnis (1960); det innehåller 12 varianter av redan kända verk, 4 självständiga autentiska verk och 10 tvivelaktiga eller oäkta verk. - Inledande diskuteras några frågor som föranleds genom de nya upptäckterna sedan 1960 och berör dispositionen till stora utgåvan av Schütz-Werke-Verzeichnis.

(Übersetzung: Aina Maria Krummacher)